

## EL COMPTE DE LA VELLA (Matemàtiques elementals)

6 de novembre de 2002

Hi havia una vegada una dolça velleta (Llicenciada en exactes. Velleta i panoli no són sinònims) que com tots els mesos, es va dirigir a la seua (sí; la seua) oficina de Bancaixa a treure diners de la seua pensió.

En arribar al mostrador, un jove molt templat, a qui va confondre amb un príncep, la va agafar del braç al mateix temps que, mirant-la tendrament als ulls, li va murmurar: "Té PIN?"

La dolça velleta, li va assenyalar un que portava a la solapa en forma de llaç roig, i que va resultar ser de la lluita contra la SIDA. El templat jove li va indicar que no es referia a aqueix, sinó al número per a treure diners; que si volia menys de 500 €, havia d'anar al caixer.

La velleta (que a pesar de ser llicenciada en exactes) només cobrava 499€ al mes, va comprendre que mai més arribaria a la finestra.

També va veure que en el caixer on l'enviaven hi havia cinc persones esperant, mentre la seua veïna (una miqueta més jove que ella) li demanava al caixer automàtic que per favor li donara uns bitlletets un poc més xicotets, perquè el de 50 no li'l canviaven al forn.

Ni cas. Impertorbable, el caixer automàtic seguia ensenyant-li una foto d'un carret color caqui a 1000€ la unitat. Ella, en correspondència li va ensenyar una foto dels seus nés (el caixer automàtic ni li va somriure).

La nostra dolça velleta, mentrestant va observar (era d'exactes) que durant el temps que el caixer (de carn i os) havia tardat a atendre tres persones, el caixer (de llumenetes i ferralla) només havia atés a una (i malament).

Ràpidament va fer El Compte de la Vella i va aplicar l'equació:

$$\text{Temps caixer humà} \times 3 = \text{Temps caixer automàtic}$$

I hàbilment va deduir (velleta i panoli no són sinònims) que, per a fer el treball d'un caixer humà, feien falta tres caixers automàtics i que si estaven enviant totes les persones que abans operaven "a mà" a l'únic caixer automàtic suplent de tots els caixers de l'oficina la cua es multiplicaria per tres.

Si a més prenia en compte el factor acumulatiu del temps, va arribar a la conclusió que si mai tancaven l'oficina de Bancaixa, es podria generar una cua infinita.

Actualment la dolça velleta (llicenciada en exactes) ha pres la determinació de reprendre la seua tesi doctoral amb el tema "**Teorema de la Cua Infinita**" i intenta demostrar que "és inabastable, perquè a mesura que entra una persona a l'oficina i ix amb un carret color caqui, a dues o tres de les que hi ha en el caixer se'ls unflen els nassos i se'n van a un altre Banc".

Preguntat un alt directiu sobre el funcionament del pla anticues, va respondre: "Un èxit total. Estem aconseguint que en compte de fer cua ací, la facen en altres Bancs. Els tenim rodejats".



Retall Premsa. Diario Levante 5/11/2002  
per a meditar